

I. Lovforslaget i hovedtræk

1.1. Formålet med lovforslaget er at indføre de regler, som er nødvendige for, at Danmark kan opfylde to rammeafgørelser, der endnu ikke er vedtaget i Den Europæiske Union: Det drejer sig om et forslag til Rådets rammeafgørelse om en europæisk bevissikringskendelse til fremskaffelse af genstande, dokumenter og data til brug i straffesager og et forslag til Rådets rammeafgørelse om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme i straffesager om idømmelse af frihedsstraf eller frihedsberøvende foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse i Den Europæiske Union (herefter betegnet som forslaget til rammeafgørelse om overførelse af domfældte til afsoning mv.).

Med vedtagelse af dette lovforslag giver Folketinget sit samtykke efter grundlovens § 19, stk. 1, til, at Danmark kan medvirke til at vedtage de to forslag til rammeafgørelser, som der blev opnået politisk enighed om i Rådet henholdsvis den 1.-2. juni 2006 (den europæiske bevissikringskendelse) og den 15. februar 2007 (overførelse af domfældte til afsoning mv.).

Begge forslag til rammeafgørelser bygger på princippet om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af andre medlemsstaters strafferetlige afgørelser. Ifølge konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Tammerfors den 15.-16. oktober 1999 bør princippet om gensidig anerkendelse være hjørnesten i det retlige samarbejde inden for Den Europæiske Union både på det civilretlige og det strafferetlige område.

1.2. Rammeafgørelsen om den europæiske bevissikringskendelse skal sikre et hurtigere og mere effektivt retligt samarbejde om fremskaffelse af (eksisterende) bevismateriale i form af genstande, dokumenter eller data til brug for straffesager i en anden medlemsstat. Hensigten med forslaget til rammeafgørelsen er at erstatte de traditionelle aftaler om gensidig retshjælp med enklere procedurer på rammeafgørelsens anvendelsesområde.

Efter forslaget til rammeafgørelse om en europæisk bevissikringskendelse skal retsafgørelser truffet i én medlemsstat (udstedelsesstaten) om fremskaffelse af genstande, dokumenter og data som udgangspunkt anerkendes af de øvrige medlemsstater og gennemføres (fuldbyrdes) på samme måde, som hvis der havde været tale om en national afgørelse, herunder ved foretagelse af ransagning, beslaglæggelse eller edition. Det tilvebragte bevismateriale skal stilles til rådighed for den medlemsstat, som har anmodet om bevismaterialet (udstedelsesstaten). I forhold til de gældende retshjælpsprocedurer vil rammeafgørelsen således medføre, at den fuldbyrdende medlemsstat ikke kan foretage en nærmere prøvelse af det materielle grundlag

for afgørelsen (bevissikringskendelsen) om, at bevismaterialet skal fremskaffes, jf. nærmere nedenfor under afsnit II, pkt. 2, om rammeafgørelsens indhold.

Forslaget til rammeafgørelse om en europæisk bevissikringskendelse overlapper i et vist omfang Rådets rammeafgørelse af 22. juli 2003 om fuldbyrdelse i Den Europæiske Union af kendelser om indefrysning af formuegoder eller bevismateriale. Rammeafgørelsen om indefrysning forpligter medlemsstaterne til at anerkende og fuldbyrde andre medlemsstaters kendelser om beslaglæggelse, men forholder sig – i modsætning til forslaget til rammeafgørelsen om bevissikringskendelser – ikke til spørgsmålet om, hvorvidt det beslaglagte bevismateriale skal overføres til den medlemsstat, der har anmodet om beslaglæggelsen. Den gældende rammeafgørelse sikrer således kun, at bevismaterialet ikke går tabt (indefrysning).

Forslaget til rammeafgørelse om en europæisk bevissikringskendelse overlader på en række områder valget af den nærmere gennemførelsesmodel til medlemsstaterne. Det er f.eks. overladt til medlemsstaterne at bestemme, i hvilket omfang man vil benytte sig af de bestemmelser i rammeafgørelsen, der giver mulighed for at afslå fuldbyrdelse af en bevissikringskendelse.

I overensstemmelse med indholdet af rammeafgørelsen vil vedtagelse af lovforslaget indebære, at andre medlemsstaters strafferetlige afgørelser om fremskaffelse af bevismateriale (bevissikringskendelser) som *udgangspunkt* skal anerkendes af danske myndigheder uden yderligere formaliteter og gennemføres omgående på samme måde, som hvis der havde været tale om en national afgørelse om ransagning, beslaglæggelse eller edition. Hvis bevissikringskendelsen vedrører en handling, som ifølge udstedelsesstatens lovgivning er omfattet af en nærmere opregnet liste af forbrydelser i rammeafgørelsen (positiv-liste) og kan medføre mindst 3 års fængselsstraf, vil fuldbyrdelsen af kendelsen heller ikke længere kunne betinges af, at handlingen også er strafbar efter dansk ret.

Lovforslaget indeholder dog en række afslagsgrunde, hvorefter fuldbyrdelse af en bevissikringskendelse skal eller kan afslås. Fuldbyrdelsen skal f.eks. afslås, hvis kendelsen vedrører materiale fra en person, der efter reglerne i retsplejelovens §§ 170 og 172, ville være udelukket fra eller kunne kræve sig fritaget for at afgive forklaring som vidne i retten, og bevismaterialet derfor ikke ville kunne beslaglægges efter retsplejelovens bestemmelser. Fuldbyrdelse kan også afslås, hvis bevissikringskendelsen vedrører forhold, som de sigtede eller tiltalte tidligere er dømt eller frifundet